

ת"פ 36728/06/18 - מדינת ישראל נגד עלי סעיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 36728-06-18 מדינת ישראל נ' סעיד(עציר)

בפני
כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
חיפה (פלילי)

המאשימה

נגד

עלי סעיד (עציר)

הנאשם

באמצעות בא כוחו עו"ד פאיז יונס

גזר דין

כללי

הנאשם הורשע, על פי הודייתו, בעבירות של **פציעה**, לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) **ונשיאת נשק**, לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא לחוק, וזאת בהקשר לאירוע ירי שהתרחש בכפר קרע ביום 24.5.18.

הודיית הנאשם והרשעתו היו במסגרת הסדר טיעון שגובש לאחר שנשמעה עדות הנאשם. הסדר הטיעון כלל את תיקונו של כתב האישום והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

עוד במסגרת ההסדר, הובהר כי המאשימה לא תבקש להפעיל מאסר על תנאי מתיק קודם, לגביו נקבע כי הוא יחול בעבירת אלימות או רכוש מסוג **פשע**. כתב האישום בעניינו תוקן, על פני הדברים, בשים לב למאסר על תנאי לעיל - באופן שעבירת האלימות שיוחסה לנאשם הינה, כאמור, עבירת אלימות מסוג עוון.

כתב האישום המתוקן

בתקופה הרלוונטית עבד מ א (להלן: **המתלונן**) בפנצ'רייה של משפחת עסלי בכפר קרע (להלן: **העסק**). ביום 24.5.18 בסמוך לשעה 13:45, התפתחה בקרבת העסק קטטה בין המתלונן לבין נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה, על רקע ויכוח בכביש בין המתלונן שנסע ברכבו לבין הנוספים שנסעו ברכב אחר (להלן: **הקטטה**). בהמשך, בסמוך לשעה 14:00 ועל רקע הקטטה, הגיע הנאשם יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה לעסק, כשהנאשם נושא על גופו אקדח שהוסתר תחת חולצתו. הנאשם ניגש למוסטפא עסלי - בעל העסק, על מנת לברר אם המתלונן נמצא במקום ומוסטפא השיב בשלילה. הנאשם המתין למתלונן וכעבור מספר דקות הגיע האחרון לעסק ברכבו יחד עם אחר. משהבחין במתלונן יוצא מרכבו באזור החניה הסמוכה לעסק, ניגש אליו הנאשם יחד עם אחרים שנכחו במקום, התקרב

אליו באופן מאיים ואמר לו "איך אתה עושה דבר כזה" ו"איך אתה נותן לבן אדם ככה מכות". בהמשך, ובעודו עומד במרחק קצר מאוד מהמתלונן, שלף הנאשם את האקדח וירה בו כדור אחד בירך רגלו הימנית. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן פצע ירי בירך ימין והוא אושפז עד ליום 31.5.18.

בגין מעשיו לעיל, הורשע הנאשם, כאמור, **בפציעה**, לפי סעיף 334 לחוק **ובנשיאת נשק**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק.

ראיות הצדדים לעונש

המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי בשנת 2011 הוא הורשע בשוד בנסיבות מחמירות ועבירות נלוות אחרות. מדובר היה בשוד חלפן כספים שבוצע על ידי הנאשם ואחרים, במהלכו נורה החלפן בכתפו. הנאשם נדון ל 78 חודשי מאסר וכן הופעלו שני מאסרים על תנאי שהיו תקפים אותה עת, באופן שתקופת המאסר הכוללת היתה 8 שנים. לחובת הנאשם הרשעות נוספות שרובן בתחום האלימות והרכוש והוא ריצה, עוד טרם המאסר לעיל בגין עבירת השוד, שתי תקופות מאסר (20 חודשים ו 4 חודשים). כמו כן ריצה הנאשם מספר תקופות מאסר קצרות יחסית במהלך מאסרו לעיל בעבירת השוד, חלקן במצטבר וחלקן בחופף. המאשימה ציינה כי בסה"כ הורשע הנאשם בלא פחות מ 23 תיקי פ"א. כמו כן הפנתה לפלט שב"ס, ממנו עלה כי הנאשם השתחרר מהמאסר לעיל בגין עבירת השוד ביום 20.7.17, קרי 10 חודשים בלבד לפני הסתבכותו הנוכחית.

מטעם הנאשם הוגשו תצלומים שנטען לגביהם כי הם מהעת האחרונה ובהם ניתן לראות, שוב על פי הטענה, את אחיו של הנאשם כשהוא פצוע ברגלו וכן את בית משפחת הנאשם ורכבים של המשפחה לאחר שנורו לעברם יריות. נטען כי לאחרונה ועל רקע סכסוכים שונים, נורו יריות לעבר בית ורכוש המשפחה וגם אחיו של הנאשם, כאמור, נפצע.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה עמדה על חומרת מעשי הנאשם - נטען, כי מדובר לא רק במי שנשא נשק שלא כדין, עבירה חמורה כשלעצמה, אלא אף עשה בו שימוש בנסיבות המקנות לאירוע חומרה יתרה. הנאשם בחר "לפתור סכסוך" לא לו בדרך אלימה ומסוכנת של ירי יזום מאקדח לעבר אדם. תחילה הגיע למקום האירוע והגם שהמתלונן לא היה שם, המתין לו ולאחר שהאחרון הגיע למקום, ניגש אליו הנאשם בצורה מאיימת ובאור יום, בנוכחות אנשים רבים, שלף את האקדח וירה ברגלו. המאשימה הפנתה לתעוזתו של הנאשם, לכך שמדובר כאמור בסכסוך שהוא לא היה צד לו, לכך כי רק בנס לא נפגע איש מהנוכחים הרבים שסבבו את המתלונן והיו ב"טווח אפס" ממנו ולכך כי תוצאות האירוע היו יכולות להיות חמורות בהרבה ובמלים אחרות - פוטנציאל הנזק היה משמעותי.

לאחר שהפנתה לערכים החברתיים שנפגעו - שלמות הגוף ובטחונו של האדם וההגנה על שלום הציבור, ולאחר שציינה כי הפגיעה בערכים אלה היתה משמעותית וכן סקרה פסיקה שלשיטתה מייצגת את רמת הענישה הנוהגת, עתרה המאשימה למתחם עונש הולם שינוע בין 2.5 ל 5 שנות מאסר.

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם. כאמור, מדובר במי שלחובתו הרשעות במגוון עבירות רכוש ואלימות, ריצה מספר תקופות מאסר בפועל ובכלל זאת מאסר לתקופה ממושכת של כ-8 שנים. תקופות המאסר לעיל, שחרורו תקופה קצרה בלבד בטרם הסתבכותו האחרונה והעובדה שריחף מעל ראשו מאסר על תנאי לתקופה משמעותית של שנתיים (הגם שלא הופעל בסופו של דבר), לא הרתיעו אותו מלנקוט שוב באלימות חמורה כנגד אחר, והדבר מצביע על מסוכנותו הרבה ועל כך שיש להשית עליו, כך נטען, מאסר לתקופה ממושכת באופן שהוא יורחק מהחברה ובכך תופחת המסוכנות הנשקפת ממנו. משכך, עתרה המאשימה להשתת מאסר בפועל באזור העליון של המתחם שהוצע, בנוסף למאסר על תנאי לתקופה משמעותית וכן פיצוי לטובת המתלון.

תמצית טיעוני הנאשם לעונש ודבר הנאשם טרם גזר הדין

בא כוח הנאשם לא התעלם מחומרת מעשיו של הנאשם. יחד עם זאת, הפנה למספר נתונים, הן בהקשר לנתוני האירוע והן בנוגע לנאשם עצמו, שיש בהם להקל בעונש. לגבי נתוני האירוע, הפנה בא כוח הנאשם לתיקון המשמעותי של סעיפי האישום בין כתב האישום המקורי לבין זה המתוקן. נטען כי התיקון נבע כתוצאה מקשיים ראייתיים שהתגלו תוך כדי ניהול ההליך. בנוסף, הפנה בא כוח הנאשם לכך כי חרף חומרת האירוע, הנאשם נשא אקדח ולא נשק אוטומטי, ירה קליע אחד בלבד לעבר המתלון וגם זאת לכוון רגלו באופן שהנזק שנגרם היה חולף ולא נטען כי נותרה לו נכות. בא כוח הנאשם הפנה למספר פסקי דין, הן כאלה הנוגעים לנשיאת נשק בלבד וכאלה בנוגע לפציעה בלבד (שילוב של שני סעיפי העבירה אינו שכיח ו"נוצר" לצרכי ההסדר במקרה קונקרטי זה), וטען למתחם שבין 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי חרף הנתונים העומדים לחובת הנאשם ובראשם עברו הפלילי, יש ליתן משקל של ממש לכך כי הוא אב לילדים קטנים שעל רקע מאסרו האחרון כמעט ולא זכו להכירו; לכך כי אמו סובלת מחוליים שונים; ולכך כי משפחתו סובלת מהתנכלויות מצד גורמים שונים. בהקשר האחרון נטען כי לאחרונה בוצע ירי לעבר בית המשפחה ואחיו של הנאשם שנושא בעול פרנסת המשפחה המורחבת נפצע. בנוסף, הפנה בא כוח הנאשם להודיית הנאשם שמשמעותה קבלת אחריות על מעשיו, שגם אם באה באיחור מסוים, מביאה לידי ביטוי את הכרת הנאשם בפסול שבמעשיו. הדבר אף הביא את הנאשם לנכונות לפצות את המתלון חרף מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו.

בדבריו טרם העונש, מסר הנאשם כי הוא לוקח אחריות על מעשיו וביקש כי עונשו יהיה מתון בעיקר בשים לב למצב הכלכלי הקשה של משפחתו ולנוכח פציעת אחיו לפני זמן קצר.

דין ומסקנות

אין חולק אודות חומרת מעשיו של הנאשם. מדובר בנאשם שכלל לא היה מעורב בקטטה שקדמה לאירוע הירי. כאמור לעיל, במסגרת אירוע מקדים התפתחה קטטה בין המתלון שנסע ברכב אחד לבין אחרים שנסעו ברכב אחר. זמן קצר לאחר הקטטה הגיעו הנאשם ואחרים למקום העבודה של המתלון וזאת, כך עולה, כדי "לסגור עמו חשבון". "סגירת חשבון" כפי שהתרחשה הינה פסולה מן היסוד ומחייבת ענישה של ממש, והדברים נכונים ביתר שאת כאשר מתברר,

כבמקרה דנן, כי הנאשם כלל אינו קשור, על פני הדברים, לאותה קטטה ובכל מקרה לא נכלל בין משתתפיה. כאמור, הנאשם חיכה בסמוך למקום עבודתו של המתלונן עד שהאחרון הגיע, כשהוא נושא על גופו אקדח שהוסתר תחת חולצתו וכשהגיע המתלונן למקום, ניגש אליו הנאשם, התקרב ופנה אליו באופן מאיים ואז, בעודו עומד במרחק קצר מאוד מהמתלונן, שלף את האקדח וירה בו כדור אחד בירך רגלו הימנית. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן פצע ירי בירך ימין והוא אושפז למשך 8 ימים.

צודקת המאשימה בהפנותה למכלול הנתונים העומדים לחובת הנאשם בהקשר זה ושחלקם צוין לעיל - עצם ההחזקה באקדח שלא כדין, נשיאתו על גופו כשהוא מוסתר מתחת לחולצה, מעורבותו בסכסוך שהוא לא חלק ממנו, עצם השימוש באקדח, הירי לעבר המתלונן והעובדה שהדבר נעשה בצהרי היום, לעיני קהל רב יחסית ב"טווח אפס" מהמתלונן ומיתר הנוכחים, באופן שסיכן אותם וכן יכול היה בקלות לגרום לנזק חמור בהרבה למתלונן, וזאת כמובן מבלי להקל ראש בפציעה שנגרמה למתלונן ברגלו ולכך כי הוא אושפז לתקופה של 8 ימים.

מדובר בהתנהגות פורצת גבול בעלת מאפיינים עבריינים-בריוניים מובהקים, במובן זה שבניגוד למקרים אחרים, חמורים כשלעצמם, בהם נאשמים פועלים לעתים ללא שיקול דעת, בלהט יצרים ועל רקע סכסוכים שיצאו מכלל שליטה ובהם הם עצמם היו מעורבים, במקרה דנן פעל הנאשם בקור רוח; הוא עצמו לא היה מעורב בקטטה; זירת ההתרחשות של אירוע הירי לא היתה צמודה לזירת הקטטה; כאשר הנאשם הגיע למקום עם האחרים המתלונן כלל לא היה שם והוא הגיע רק לאחר מכן. השימוש בנשק לעיני כל מצביע על תעוזה הנאשם ומדובר בתעוזה במובנה השלילי, וליתר דיוק - עוזת מצח כוחנית ואלימה.

לצד הקולא בהקשר לנסיבות הנוגעות לאירוע, אפנה לטיעוני בא כוח הנאשם המקובלים עלי, גם אם משקלם אינו רב באופן יחסי. ובמלים אחרות, לו היה מדובר בירי בנשק אוטומטי, ירי מרובה כדורים או לכיוון אזורים רגישים בגוף, היה מדובר באירוע חמור בהרבה. נחמה פורתא.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה במקרנו הינם שלמות הגוף, שמירה על בטחון הציבור ובטחון האישי של האדם. מדובר בערכים הבסיסיים ביותר עליהם יש להגן. מידת הפגיעה בערכים אלה הינה ברמה הבינונית-גבוהה. אפנה בנדון לשימוש בנשק חם ולנזקים הגופניים שנגרמו למתלונן. באשר לערך החברתי של שמירה על בטחון הציבור, זו הייתה חמורה שכן מידת הפגיעה בערך זה נגזרת מהסכנה הפוטנציאלית הנלווית מהדרך של יישוב סכסוכים באמצעים אלימים - ירי מנשק חם, המתבצע במרחב הציבורי, כאשר אזרחים חפים מפשע שאינם צד לסכסוך עלולים להיפגע מכך.

לגבי מדיניות הענישה הנהוגה, במקרים כגון זה שעומד בפנינו מורשעים הנאשמים לרוב באחת מהאפשרויות הבאות- עבירת נשק בנוסף לחבלה בכוונה מחמירה; או עבירת נשק בנוסף לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות (ולעתים - פציעה בנסיבות מחמירות). בענייננו, כתב האישום המתוקן הינו תולדה של הסדר טיעון, ששקלל את הקשיים הראייתיים שעמדו בפני שני הצדדים, את הסיכויים והסיכונים ההדדיים, וכן ניסה לתת מענה, כך עולה, ל"בעיית" המאסר על תנאי לתקופה של 24 חודשים שהיה צורך להפעילו, לו הורשע הנאשם באחת מהעבירות לעיל. בשים לב לכלל הנתונים והשיקולים שעמדו בפני הצדדים הם הגיעו - ואבהיר כי אין בכך להביע ביקורת בנדון - ל"יצור" לא שגרתי על פני הדברים, של כתב

אישום מתוקן הכולל שני סעיפי אישום שחוברו להם יחדיו באופן מלאכותי משהו. הדבר יוצר קושי באיתור מקרים דומים לצורך קביעת מדיניות הענישה הנוהגת. משכך, נקודת הייחוס תהיה גזרי דין שניתנו במקרים שמבחינה עובדתית דומים ככל שניתן לענייננו (ירי באקדח לעבר פלג גוף תחתון) ובהם הורשעו הנאשמים בעבירות נשק וכן בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (ולא פציעה). אני מודע לכך כי חלק מהמקרים שיובאו להלן מתארים נסיבות קלות או חמורות מענייננו, אלה גם אלה יסייעו בקביעת המתחם. כמו כן, המתחם בענייננו ייקבע, בסופו של יום, תוך "שקלול" והפחתה מותאמת שהינה מחויבת בשים לב לכך שהנאשם בענייננו לא הורשע בעבירת אלימות מסוג פשע אלא בעבירת אלימות מסוג עוון.

בכפוף לאמור לעיל אביא את המקרים הרלוונטיים:

בע"פ 5717/14 **מדינת ישראל נ' גדבאן** (2.12.14), הורשע המשיב בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובנשיאת והובלת נשק. בעקבות חשדו של המשיב כי המתלון פגע בשמו הטוב הוא הגיע למטע זיתים שם שהה המתלון עם חבריו. תחילה ירה באוויר ולאחר מכן התקרב למרחק של מטר וחצי מהמתלון וירה שתי יריות לעבר הקרקע למקום בו עמד המתלון. קליע אחד מהקליעים שנורו פגע ברגלו הימנית של המתלון. נקבע מתחם בין 10 ל 30 חודשי מאסר ודינו של המשיב נגזר ל 20 חודשי מאסר (הודה, עבר פלילי ישן יחסית). בית המשפט העליון קיבל את הערעור על קולת העונש והחמירו ל 30 חודשי מאסר. צוינו, בין היתר, הדברים הבאים:

"המשיב ביצע מעשה חמור אשר פוטנציאל פגיעתו הוא רב. הוא נשא עמו נשק עת נפגש עם המתלון והשתמש בו מספר פעמים תוך כדי סיכון חיי אדם, וכל זאת לשם בריונות והפחדה. לנוכח חומרת העבירות מסוג זה, ההשלכות הרוחניות האסון ופוטנציאל הסכנה הגלום לשלמות החיים, הגוף והנפש ולביטחון הציבור ופוטנציאל הפגיעה הגלום בהם, בית משפט זה קבע פעם אחר פעם כי יש לשדר מסר עונשי אשר ירתיע מפני ביצוע עבירות אלו, וזאת בדרך של נקיטה בענישה מחמירה אשר תרחיק את מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית . . . עוד נקבע כי הדרישה להחמרה בעבירות אלה מועצמת כאשר עסקין בנשק חם שרק צד אחד מחזיק בו . . . חומרתן של החזקת ונשיאת נשק ללא היתר כדין אינה תחומה אך לעבירות עצמן ולהיותן מנוגדות לחוק החרות. לא אחת, עבירות אלה מובילות - ולמצער רב החשש שיובילו - לעבירות נוספות של שימוש בנשק תוך פגיעה בזולת, כפי שאכן אירע במקרה שלפנינו . . . שיקולים אלה כולם מובילים לצורך בהחמרה בעונש המשיב. זאת גם בהתחשב בנימוקים לקולה ובראשם הודאתו והבעת חרטתו. האינטרס הציבורי מצדיק ומחייב את העלאת רף הענישה, כך שעונשי המאסר בפועל יהיו ממשיים ומשמעותיים. אשר על כן, אנו מוצאים לנכון להחמיר בעונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב."

בת"פ (מחוזי ת"א) 398-09-16 **מדינת ישראל נ' פיודורוב** (5.4.17), הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק. הנאשם ואחר הגיעו לגינה בה שהו המתלון ואחרים, וממרחק של 10 מטר ירה אחד מהם באמצעות האקדח כדור אחד לעבר בני החבורה. הקליע חדר לשוק רגלו של המתלון וגרם לו לחבלה חמורה. המאשימה הגבילה עצמה בטיעוניה ל 42 חודשי מאסר בעוד הנאשם טען באופן חופשי. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר (צעיר שלחובתו עבר פלילי, הודה במיוחד לו בתום שמיעת הראיות ובטרם הסיכומים). ערעור שהוגש על חומרת העונש נמחק בהמלצת בית המשפט (ע"פ 4026/17 מיום 28.3.18).

בת"פ (מחוזי מרכז) 5388-11-13 **מדינת ישראל נ' בהא בדיר** (30.10.2014) הורשע הנאשם בנשיאת והובלת נשק ובפציעה בנסיבות מחמירות. הנאשם נהג ברכבו כשלצדו ארוסתו, כשחלף ליד מוסך העירו לו מספר אנשים על דרך נהיגתו וכתוצאה מכך התפתח ויכוח. בעקבות כך הסיע הנאשם את ארוסתו לביתה ולאחר מכן שב למקום האירוע כשהוא מצויד באקדח, שם פרץ ויכוח במהלכו נדחף הנאשם, הנאשם שלף את האקדח ואגב מאבק ירה באחד מהאחרים. כתוצאה מכך חדר קליע לברכו של המתלונן. נקבע מתחם בין 15 ל 50 חודשי מאסר והוטל עונש של 18 חודשי מאסר בפועל (צעיר נעדר עבר, הודה במיוחס לו וכן ניתן משקל לשיהוי משמעותי של כ 3 שנים בהגשת כתב האישום).

בת.פ. (מחוזי חיפה) 37701-05-13 **מדינת ישראל נ' הנבזי** (30.4.14) הורשע הנאשם בנשיאת נשק, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וירי באזור מגורים. על רקע סכסוך בין משפחתו למשפחת המתלונן, נערך מפגש כאשר הנאשם ישב עם דודו ברכב אחד והמתלונן ישב עם אביו ברכב אחר. בעקבות חילופי דברים בין הניצים שלף הנאשם אקדח ובהמשך החל מרדף רגלי כאשר הנאשם יורה מספר יריות באוויר. החבורה הגיעה לאטלז לשם הגיעו עוד שני אנשים, כאשר אחד מהם החזיק בחפץ דמוי אקדח. הנאשם ירה מספר יריות לעבר השניים, קליע אחד פגע בברכו של אחד מהם וקליע נוסף פגע בגבר ואישה שאינם קשורים לאירוע אשר שהו באותה עת בביתם כשדלת הבית פתוחה. הקליע חדר לבטנה של האישה, גרם לפגיעות באיבריה הפנימיים, יצא מגופה ופגע בידו של הגבר. נקבע מתחם בין 2 ל 5 שנות מאסר והעונש הועמד על 3 שנות מאסר (צעיר, לחובתו עבר אך לא ריצה מאסר, הודה טרם שמיעת ראיות). ערעורים שהוגשו מטעם שני הצדדים על קולת וחומרת העונש, נדחו (ע"פ 411914 ו 4188/14 מיום 21.9.14), תוך שצוין שהעונש נוטה לקולה.

בת.פ. (מחוזי נצרת) 31467-07-14 **מדינת ישראל נ' הוארי** (29.3.15) הורשע הנאשם בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובנשיאת נשק וזאת בעקבות האירוע הבא: הנאשם נסע ברכב עם אחותו, ובמקביל נסעו שניים אחרים ברכב אחר. התפתח עימות בין יושבי כלי הרכב במהלכו קילל אחד מיושבי הרכב האחר את אחות הנאשם. הנאשם שלף אקדח וירה לעבר הרכב האחר ופגע בחלקו האחורי. זמן מה לאחר מכן, עצר הרכב בו נסע הנאשם בתחנת דלק והנאשם יצא לתדלק. אותה עת הגיע הרכב השני למקום, כשראה זאת הנאשם הוא נטל את האקדח מתוך רכבו, התקרב במהירות לרכב האחר כשבידו האקדח השלוף, ניגש לנוסע, ירה לעברו ופגע ברגלו. נהג הרכב ניסה להימלט, הנאשם רדף אחריו וירה לכיוון רגליו אך לא פגע. נקבע מתחם בין 21 חודשי מאסר ל 4 שנות מאסר, ונגזרו 36 חודשי מאסר (צעיר, עברו אינו מכביד, הודה במיוחס לו).

בשים לב לכל האמור לעיל, אני קובע את מתחם העונש ההולם בין 18 חודשי מאסר ל 48 חודשי מאסר בפועל.

איני סבור כי יש מקום בנסיבות העניין או בנסיבותיו של הנאשם כדי להביא לסטייה מהמתחם לעיל, אם לקולא משום שיקולי שיקום ואם לחומרה משום שיקולי הגנה על הציבור.

לגבי קביעת העונש במתחם - לצערי, מרבית הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עומדות לחובת הנאשם: הנאשם נולד ב-1983, בן 35 שנים, השתחרר תקופה לא ארוכה טרם האירוע מבית הסוהר וזאת לאחר שריצה כ 8 שנות מאסר.

כאמור, לא היה זה מאסרו הראשון. עם שחרורו ריחף מעל ראשו מאסר על תנאי לתקופה של 24 חודשים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע. אני מודע לכך כי מאסר מותנה זה לא הופעל, אך יש לו רלוונטיות שכן חרף המאסר על תנאי וחרף מאסריו הקודמים, לא היסס הנאשם להשתתף, באופן יזום ואקטיבי, באירוע אלים כשהוא נושא אקדח שלא כדין וזאת בנסיבות שתוארו בהרחבה בפרק הקודם שנגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במילים אחרות, מדובר במי שנושא לחובתו עבר פלילי עשיר, חלקו הגדול בעבירות אלימות, ששב ומבצע עבירות חמורות, מסכנות חיים. המסוכנות הנשקפת מאדם כזה הינה אם כן משמעותית.

גם משקל נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו יכול לקבל משקל קטן יחסית, שכן, כאמור, ההודיה הגיעה רק לאחר שהוא עצמו העיד. במסגרת עדותו טען הנאשם בלהט כי משטרת ישראל "תפרה לו תיק" וכי הוא חף מפשע. המציאות כידוע שונה בתכלית.

הנאשם טען כי מצבה הכלכלי של משפחתו קשה, כי אחיו נפצע לאחרונה ויתקשה בפרנסת המשפחה המורחבת וכי הרחקתו מילדיו תפגע בהם. לא התעלמתי מנתונים אלה, אך לנוכח חומרת מעשי הנאשם אין מנוס אלא להשית עליו ענישה משמעותית. הפגיעה בילדיו, לצערי, הינה תוצאת בחירותיו ומעשיו. התרשמתי מהנאשם כאדם בעל יכולות וחבל שבמקום לרתום אותן לאפיקים חיוביים, הוא שב ומסתבך וגורם לסבל לסובבים אותו ובכלל זאת כמובן למשפחתו הגרעינית.

סוף דבר, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- 30 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו בתיק זה - 3.6.18.
- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג פשע.
- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג עוון.
- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
- הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.
- פיצוי למתלון בסכום של 20,000 ₪. הפיצוי יושלם עד ליום 1.5.19 וזאת במזכירות בית המשפט או באמצעות המרכז לגביית קנסות הוצאות ואגרות. אני אוסר על הנאשם, או מי מטעמו, ליצור כל קשר, במישרין או בעקיפין, עם המתלון בנוגע לתשלום הפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ט, 23 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

